

Ministeren

Udlændinge- og Integrationsudvalget
Folketinget
Christiansborg
1240 København K

Udlændinge- og Integrationsministeriet

Udlændinge- og Integrationsudvalget har den 5. februar 2020 stillet følgende spørgsmål nr. 136 (alm. del) efter ønske fra Peter Skaarup (DF) til udlændinge- og integrationsministeren, som hermed besvares.

Spørgsmål nr. 136:

Kan der sondres mellem indfødte og naturaliserede statsborgere for så vidt angår behandlingen af fremmedkrigere og lign.? Kan ministeren bekræfte, at man allerede gør dette i Frankrig?

Svar:

1. Det følger af artikel 5, stk. 2, i Europarådets konvention af 6. november 1997 om statsborgerret (statsborgerretskonventionen), at enhver kontraherende stat skal følge princippet om ikke at forskelsbehandle sine statsborgere, uanset om de har erhvervet indfødsret ved fødslen eller efterfølgende.

Der kan således ikke forskelsbehandles mellem personer, der har erhvervet dansk indfødsret ved fødslen og personer, der er blevet naturaliseret.

2. For så vidt angår lovgivningen i Frankrig, har Udlændinge- og Integrationsministeriet indhentet et hørings svar fra den danske ambassade i Paris, som har oplyst følgende:

”Det bekræftes, at de franske regler om frakendelse af statsborgerskab jf. indberetningen af 15. november 2018 fortsat er gældende.

Hvad angår svar på udvalgsspørgsmål nr. 136 vil der dog skulle tilføjes, at der kun sondres mellem indfødte og naturaliserede statsborgere for så vidt angår behandlingen af fremmedkrigere og lign. ift. spørgsmål om mulig frakendelse af statsborgerskab og ikke ift. strafferetlige eller andre forhold.

Ift. spørgsmålet om mulig frakendelse af statsborgerskab sondres der mellem indfødte statsborgere og naturaliserede statsborgere, som samtidig har et andet statsborgerskab. Det betyder, at der ift. spørgsmålet

18. februar 2020

Udlændinge- og
Integrationsministeriet

Indfødsret
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Tel. 6198 4000
Mail uim@uim.dk
Web www.uim.dk

CVR-nr. 36977191

Sags nr. 2020 - 2396
Akt-id 1163256

om mulig frakendelse af statsborgerskab i udgangspunktet reelt ikke sondres mellem indfødte statsborgere og naturaliserede statsborgere, der kun har det franske statsborgerskab, idet frakendelse af fransk statsborgerskab ikke må føre til statsløshed.

Dertil kommer ift. spørgsmålet om mulig frakendelse af statsborgerskab de i indberetningen af 15. november 2018 nævnte tidsfrister (lovovertrædelsen skal være sket indenfor 10 år efter erhverv af fransk statsborgerskab/15 år i tilfælde af en lovovertrædelse, der er imod nationens fundamentale interesser eller en lovovertrædelse, der kan karakteriseres som en terrorhandling)."

Følgende fremgår bl.a. af indberetningen af 15. november 2018 fra den dansk ambassade i Paris, som der henvises til i ambassadens høringsvar:

"Muligheden for frakendelse omfatter kun de franskmænd, der har erhvervet statsborgerskabet ved naturalisation eller ved erklæring. Reglerne om frakendelse af statsborgerskab finder aldrig anvendelse ift. personer, der har fransk statsborgerskab ved lov (ius soli eller ius sanguinis), jf. artikel 18 s og 19 s i den franske civillovbog. Frakendelse må ikke føre til, at vedkommende bliver statsløs;"

Det bemærkes i forlængelse af ovenstående, at Frankrig har underskrevet statsborgerretskonventionen, men at Frankrig ikke har ratificeret konventionen, og at den derfor ikke gælder for Frankrig.

Mattias Tesfaye

/

Louise Hauberg Wilhelmsen